
Document de ședință

A9-0119/2023

4.4.2023

RAPORT

referitor la gestionarea în comun a activităților de pescuit în UE și contribuția sectorului pescuitului la punerea în aplicare a măsurilor de gestionare (2022/2003(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportoare: Clara Aguilera

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	14
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	16
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	17

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la gestionarea în comun a activităților de pescuit în UE și contribuția sectorului pescuitului la punerea în aplicare a măsurilor de gestionare (2022/2003(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 11 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
  - având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
  - având în vedere comunicarea Comisiei din 25 iulie 2001 intitulată „European governance – A white paper” (Guvernanța europeană – o carte albă) (COM(2001)0428),
  - având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640),
  - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului¹,
  - având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1022 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind instituirea unui plan multianual pentru activitățile de pescuit care exploatează stocuri demersale în vestul Mării Mediterane și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 508/2014²,
  - având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind refacerea naturii (COM(2022)0304),
  - având în vedere Ghidul pentru evaluarea eficacității gestionării în comun a activităților de pescuit al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO),
  - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A9-0119/2023),
- A. întrucât politica comună în domeniul pescuitului (PCP) ar trebui să garanteze că activitățile de pescuit contribuie la sustenabilitatea mediului, sustenabilitatea economică și cea socială pe termen lung și la creșterea productivității și la un nivel de trai adecvat pentru sectorul pescuitului;

---

¹ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

² JO L 172, 26.6.2019, p. 1.

- B. întrucât obiectivul nr. 14 din obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU vizează conservarea și utilizarea sustenabilă a oceanelor, a mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă; întrucât acest lucru include acordarea accesului la resurse și piețele marine pescarilor care practică pescuitul artizanal la scară mică;
- C. întrucât Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului prevede în considerentul 14 că „[e]ste important pentru gestionarea PCP ca aceasta să se ghideze după principiile bunei guvernante”; întrucât aceste principii sunt detaliate mai departe în regulamentul, în special la articolul 3, care evidențiază procesul decizional bazat pe cele mai bune avize științifice disponibile, punând un accent deosebit pe rolul Consiliului consultativ, pe implicarea largă a părților interesate și pe o perspectivă pe termen lung;
- D. întrucât gestionarea în comun poate funcționa numai dacă se respectă principiul subsidiarității; întrucât Uniunea Europeană ar putea juca un rol de facilitare pentru a face posibilă gestionarea în comun;
- E. întrucât Pactul verde european și Strategia privind biodiversitatea pentru 2030 includ angajamente și acțiuni specifice, printre care se numără crearea unei rețele mai largi de zone protejate pe uscat și pe mare în întreaga UE, cu extinderea zonelor Natura 2000; întrucât propunerea de act legislativ al UE privind refacerea naturii propune aplicarea unor obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru refacerea naturii în toate statele membre pentru cel puțin 20 % din zonele terestre și marine ale UE până în 2030, acoperind în cele din urmă toate ecosistemele care au nevoie de refacere până în 2050;
- F. întrucât există numeroase cazuri de punere în aplicare cu succes a gestionării în comun a activităților de pescuit în statele membre, printre care Spania (Galicia, Catalonia și Andaluzia), Portugalia (Algarve și Peniche-Nazaré), Suedia (Kosterhavets), Țările de Jos, Italia (Torre Guaceto), Franța (Île de Sein și proiectul CoGeCo) și Croația (Telašćica și Lastovo);
- G. întrucât există numeroase povești de succes și în țări candidate la aderarea la UE, cum ar fi Turcia (proiectul EU SMAP III, finalizat în 2009 în Golful Gökova, și proiectul următor, SAD-Rubicon), în țări terțe, cum ar fi Senegal, cu gestionarea în comun a zonelor de pescuit caracatiță și langustă verde, și în țări din Asia, cum ar fi Bangladesh, Cambodgia, Filipine și Sri Lanka;
- H. întrucât regiunile ultraperiferice contribuie enorm la dimensiunea maritimă a UE, vastele lor zone economice exclusive reprezentând peste jumătate din zona economică exclusivă a UE³;
- I. întrucât aproape 80 % din biodiversitatea UE se regăsește în prezent în regiunile sale ultraperiferice și în țările și teritoriile de peste mări⁴;

---

³ Comunicarea Comisiei din 3 mai 2022 intitulată „Punerea oamenilor pe primul loc, asigurarea creșterii durabile și favorabile incluziunii, deblocarea potențialului regiunilor ultraperiferice ale UE” (COM(2022)0198).

⁴ Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre (JO C 67, 8.2.2022, p. 25).

- J. întrucât trebuie să se țină seama de caracteristicile specifice ale sectorului pescuitului la scară mică din unele regiuni europene, în special din regiunile ultraperiferice, având în vedere că utilizează unelte de pescuit selective cu un impact mai mic asupra mediului; întrucât acest sector este important pentru că asigură ocuparea forței de muncă în zonele costiere și garantează un nivel de trai echitabil pentru comunitățile locale⁵;
- K. întrucât principiul general de gestionare în comun a activităților de pescuit poate fi susținut prin sprijin și orientări atât la nivel european, cât și la nivel național;
- L. întrucât anumite state membre și regiuni dispun de un cadru juridic pentru gestionarea în comun; întrucât, cu toate acestea, până în prezent nu există legislație la nivel european, ci doar câteva instrumente care înlesnesc punerea în aplicare a mecanismelor de gestionare în comun, chiar dacă gestionarea în comun este folosită pentru a gestiona unele activități de pescuit în multe state membre ale UE, aplicând norme care se potrivesc perfect cu actuala PCP;
- M. întrucât, în unele cazuri, gestionarea tradițională a înregistrat rate de succes divergente în ceea ce privește îmbunătățirea stocurilor și menținerea locurilor de muncă;
- N. întrucât gestionarea pescuitului nu poate fi separată de alte aspecte legate de mediul marin și de populațiile din zonele litorale, cum ar fi aspectele economice, culturale și sociale, așa cum se prevede la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, care stabilește obiectivele PCP și după cum se menționează în întregul text al regulamentului respectiv;
- O. întrucât este dificil să se obțină și să se colecteze date și informații privind mediile marine și activitățile de pescuit; întrucât este important pentru toate organismele publice și private de cercetare de la nivel european ca sectorul pescuitului să participe el însuși la aceste sarcini, prin implicarea directă a celor care desfășoare această activitate, așa cum se prevede la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescuitului;
- P. întrucât în toate cazurile de gestionare în comun menționate mai sus, schimbarea rolului pescarului de la o entitate pasivă supusă normelor la actor al gestionării pescuitului care respectă normele convenite este esențială pentru succesul inițiativelor adoptate, deoarece acesta va contribui la mai buna lor înțelegere, le va apăra și le va monitoriza respectarea și își va gestiona metodele de pescuit printr-o abordare ecosistemică, înțelegând importanța activităților sale de pescuit în cadrul ecosistemelor; întrucât rolul pescarului de „protector al mărilor” este evidențiat prin contribuția sa, de exemplu, la elaborarea politicilor specifice, la reducerea deșeurilor marine și la colectarea materialelor plastice din mare;
- Q. întrucât sectorul pescuitului, în special activitățile de pescuit artizanal la scară mică, joacă un rol esențial în monitorizarea mediului marin și a stocurilor de pește, furnizând date extrem de utile și relevante pentru procesele decizionale;

---

⁵ Rezoluția Parlamentului European din 12 aprilie 2016 referitoare la inovarea și diversificarea pescuitului costier artizanal în regiunile dependente de pescuit (JO C 58, 15.2.2018, p. 82).

- R. întrucât este nevoie de activități științifice care să genereze date periodice și actualizate, pentru a oferi consultanță privind măsurile ce trebuie luate pentru a asigura utilizarea responsabilă a resurselor comune, astfel cum se prevede la articolele 26 și 27 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescuitului;
- S. întrucât un sistem productiv și sustenabil în timp trebuie să fie solid și echilibrat din punct de vedere biologic pentru a asigura un echilibru între specii, permițând menținerea stocurilor în prezent și în viitor; întrucât în acest scop trebuie folosit cel mai bun sistem existent de gestionare a resurselor, adaptat fiecărui caz în parte, succesul sistemelor de gestionare în comun fiind demonstrat în cazurile menționate mai sus;
- T. întrucât în 2017 s-a estimat că cel puțin 9 milioane de persoane erau implicate în activități de pescuit recreativ marin în Europa și că sectorul pescuitului recreativ marin a sprijinit aproape 100 000 de locuri de muncă în echivalent normă întreagă, cu un impact economic anual total de 10,5 miliarde EUR; întrucât pescarii care practică pescuitul recreativ sunt utilizatori ai mării și ai resurselor sale; întrucât sectorul pescuitului recreativ oferă oportunități economice pentru comunitățile costiere;
- U. întrucât în Cartea albă privind guvernarea Uniunii Europene se afirmă că politicile nu ar mai trebui decise de sus, iar legitimitatea UE ține de participarea cetățenilor săi și că sistemul de funcționare al Uniunii trebuie să devină mai transparent, deoarece participarea depinde de capacitatea oamenilor de a interveni în dezbaterile publice și în acest scop este nevoie ca publicul larg să fie mai activ informat cu privire la temele europene; întrucât Cartea albă propune și implicarea asociațiilor organismelor locale în procesul de elaborare a politicilor și o mai mare flexibilitate în punerea în aplicare a anumitor politici comunitare cu un impact teritorial puternic; întrucât PCP revizuită a introdus conceptul de regionalizare și a extins raza de acțiune a consiliilor consultative pentru consultarea părților interesate;
- V. întrucât Regulamentul (UE) 2019/1022 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind instituirea unui plan multianual pentru activitățile de pescuit care exploatează stocuri demersale în vestul Mării Mediterane prevede deja la articolul 9 alineatul (10) că „[î]n conformitate cu principiile bunei guvernări stabilite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, statele membre pot promova sisteme de gestionare participativă la nivel local în vederea îndeplinirii obiectivelor planului”, gestionarea în comun fiind o formă de gestionare participativă;
- W. întrucât gestionarea în comun, fiind un model participativ și de responsabilitate comună, este mai transparentă și mai proactivă și în egală măsură democratică și contribuie la crearea de sinergii educaționale pentru gestionarea resurselor comune și la generarea unei culturi a responsabilității, creând rețele de încredere și contribuind la reducerea conflictelor și la depășirea reticenței pentru a introduce inovații în gestionarea pescuitului;
- X. întrucât organizațiile de pescari, cum ar fi *cofradías*, *comités des pêches* sau *prud'homies de pêcheurs*, ar putea avea un rol important de jucat în dezvoltarea și punerea în aplicare a sistemelor de gestionare în comun; întrucât *cofradías* sunt organizații vechi care reprezintă producătorii în unele state membre, iar rolul lor societal în susținerea comunităților costiere este fundamental; întrucât, cu toate acestea, ele nu

sunt încă recunoscute ca entități eligibile pentru sprijin din partea Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA);

- Y. întrucât pescarii, ca principale părți interesate, și organizațiile de producători joacă un rol esențial în realizarea obiectivelor-cheie ale PCP în ceea ce privește securitatea alimentară, captura maximă durabilă, gestionarea cotelor, comercializarea și măsurile tehnice de conservare; întrucât, în plus, oferă un bun exemplu de gestionare a activităților de pescuit în UE, stabilind măsuri de gestionare prin rezoluții comune ale pescarilor, organizând activități de pescuit în concordanță cu cerințele pieței și colaborând cu mai multe părți interesate pentru implementarea măsurilor de gestionare la nivel local;
- Z. întrucât lipsa de reprezentare și de includere a femeilor în gestionarea pescuitului împiedică sustenabilitatea și dezvoltarea,

Contribuția gestionării în comun la îndeplinirea obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului

1. atrage atenția că sistemele de gestionare în comun a pescuitului adoptă atât criteriile de partajare ale PCP, integrând cunoștințele colective și incluzând orice actor care beneficiază de o resursă colectivă, cât și principiile de gestionare ale PCP, contribuind la realizarea obiectivelor prevăzute la articolele 2 și 3 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
2. consideră că în toate cazurile de gestionare în comun care au fost analizate există un potențial clar de îmbunătățire a sustenabilității resurselor din punctul de vedere al mediului, menținându-se beneficiile economice și sociale ale activității, deoarece actorii sociali și economici sunt direct implicați în procesul decizional în cadrul gestionării în comun; menționează că s-a constatat că aceste sisteme de co-guvernare sunt mai reziliente la șocuri precum pandemia de COVID-19 și au redus conflictele și au îmbunătățit fluiditatea în procesul decizional privind gestionarea pescuitului, promovând democratizarea, transparența, încrederea și respectarea reglementărilor;
3. evidențiază că s-a demonstrat că gestionarea în comun favorizează luarea de decizii consensuale de către administrație, părțile interesate relevante și organismele de cercetare, care ar trebui să acționeze întotdeauna în conformitate cu principiile PCP și cu alte reglementări relevante, aplicând în toate cazurile abordarea precaută pentru a asigura faptul că resursele sunt exploatate într-un mod pe deplin sustenabil, pe baza capturii maxime durabile a speciilor vizate; subliniază că acest tip de gestionare și de luare a deciziilor a fost un factor important în aplicarea unor măsuri de conservare de succes, cum ar fi zonele marine protejate și alte măsuri eficiente de conservare bazate pe zone;
4. subliniază că și sectorul pescuitului recreativ ar trebui inclus în sistemele de gestionare în comun, cuprinzând atât utilizatorii, cât și actorii economici care contribuie la generarea de beneficii socioeconomice pentru comunități; observă că implementarea gestionării în comun în PCP este și o oportunitate pentru o mai bună recunoaștere și gestionare a pescuitului recreativ în această politică;

5. accentuează că sistemele de gestionare se aplică la nivel de zonă de pescuit, dar pot funcționa și la nivel transfrontalier și acoperi zone geografice diferite și țin seama de mediul în care funcționează, urmând așadar o abordare globală; remarcă în această privință că acordurile de gestionare în comun ar putea să asigure și mecanisme pentru acorduri de schimb de cote;
6. observă că există o continuitate a posibilelor acorduri de gestionare în comun care vizează diverse acorduri de parteneriat și grade de împărțire a puterii;
7. evidențiază că, întrucât organismele de cercetare sunt direct implicate în sistemele de gestionare în comun, se asigură o mai bună colectare a datelor științifice; subliniază că acest sistem permite generarea de date și cunoștințe care altfel pot fi dificil de obținut, având în vedere relația strânsă dintre toate părțile implicate (administrație, industrie și cercetători – așa-numitul model tripartit), dezvoltând astfel capacitatea de utilizare a acestor informații de către toate părțile pentru a genera răspunsuri rapide și eficiente la orice problemă care ar putea afecta pescuitul; observă, în această privință, rolul important pe care îl pot juca fondurile UE în finanțarea cercetării și a colectării datelor și îndeamnă statele membre să asigure includerea posibilităților de finanțare în implementarea la nivel național a fondurilor UE;
8. subliniază că gestionarea în comun contribuie și la crearea condițiilor pentru ca sectorul pescuitului să fie viabil și competitiv din punct de vedere economic, la asigurarea unui nivel de trai adecvat pentru cei care depind de activitățile de pescuit și la luarea în considerare atât a intereselor consumatorilor, cât și a intereselor producătorilor;
9. accentuează că organizațiile de producători, *cofradías* și alte organizații, cum ar fi *comités des pêches*, pot și ar trebui să fie folosite ca motoare-cheie ale gestionării în comun; subliniază că rolul fundamental pe care îl joacă aceste organizații în gestionarea pescuitului ar trebui recunoscut și consolidat, inclusiv prin sprijin din FEAMPA;
10. accentuează că gestionarea în comun contribuie la eliminarea practicilor de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat, având în vedere că sunt implicate atât industria, cât și administrațiile și este mai ușor să se identifice, să se înțeleagă și să se combată practicile incorecte, inclusiv dispunând de măsuri și practici de control adecvate și eficiente;
11. evidențiază rolul esențial jucat de regiunile ultraperiferice în combaterea atât a pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, cât și a poluării oceanelor, având în vedere răspândirea și amplasarea lor privilegiată în Oceanul Atlantic și în Oceanul Indian; constată că aceste regiuni trebuie să beneficieze de o capacitate mai mare de asigurare a respectării și de monitorizare a programelor;
12. accentuează că este important să se pună pe deplin în aplicare articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, pentru a sprijini modelele de gestionare în comun, potrivit cărora statele membre trebuie să utilizeze criterii transparente și obiective, inclusiv de mediu și de natură socială și economică, la alocarea posibilităților de pescuit de care dispun; afirmă că aceste criterii pot include impactul pescuitului asupra mediului, antecedentele în materie de conformitate, contribuția la economia locală și nivelurile istorice ale capturilor;

13. recunoaște că gestionarea în comun poate fi un instrument util pentru a îmbunătăți colectarea de date privind mediul și a garanta că măsurile de gestionare sunt adaptate la caracteristicile specifice ale activităților individuale de pescuit, conducând la o mai largă acceptare și conformare din partea pescarilor; accentuează că este necesar să fie folosită pentru a îmbunătăți disponibilitatea datelor și a măsurilor pentru a reduce la minimum impactul capturilor accidentale asupra speciilor sensibile;
14. accentuează că abordările de gestionare în comun ar trebui să includă punctele de vedere ale tuturor părților interesate, inclusiv pe cele ale reprezentanților sindicatelor resortisanților țărilor terțe angajați în sectorul pescuitului din UE, având consecințe importante asupra condițiilor de muncă și a drepturilor lucrătorilor;
15. atrage atenția că nu există o evaluare unitară a cazurilor de aplicare a gestionării în comun în UE și în lume în care să se identifice principalii factori ai acestui sistem; invită Comisia să evalueze exemplele de gestionare în comun a pescuitului din Uniune, pentru a identifica bunele practici, în special atunci când acestea privesc implicarea efectivă a părților interesate relevante în procesul decizional, precum și să sprijine punerea progresivă în aplicare a gestionării în comun în alte activități de pescuit și în organismele regionale de pescuit la care participă;

Principalele obstacole în calea gestionării în comun în Uniune și posibile soluții

16. accentuează că lipsa unor acte legislative, mecanisme și instrumente specifice ale UE pentru înlesnirea punerii în aplicare a sistemelor de gestionare în comun a pescuitului a fost evidențiată ca un obstacol care împiedică unele state membre să folosească această metodă de gestionare a pescuitului, deoarece astfel de acte legislative, mecanisme și instrumente depind exclusiv de angajamentul specific al autorităților competente; evidențiază că este important să se asigure flexibilitate în orice nou act legislativ al UE, astfel încât să poată fi menținute practicile actuale și tradițiile și să fie prevăzute noi mijloace și instrumente, cum ar fi schimbul de bune practici între statele membre și părțile interesate implicate, care reprezintă un pas important în extinderea utilizării sistemelor de gestionare în comun;
17. accentuează faptul că lipsesc instrumente adecvate, cum ar fi forumurile, pentru schimburi de idei și dezvoltarea de modele de gestionare în comun și de măsuri de reglementare care să înlesnească punerea lor în aplicare; constată că acest lucru face să fie mai dificil să se pună în aplicare modelele adecvate în diferite state membre, în pofida interesului pe care l-ar putea arăta sectorul și administrațiile în ceea ce privește aplicarea lor într-o anumită zonă;
18. solicită Comisiei un cadru de reglementare voluntar fără caracter obligatoriu privind gestionarea în comun a pescuitului, care ar trebui să ofere flexibilitatea necesară pentru menținerea practicilor actuale și a tradițiilor, pe lângă o evaluare a modului în care aceste practici ar putea fi încurajate și înlesnite, ținând seama de principiul subsidiarității și pe baza exemplelor de succes existente în statele membre și în țările terțe;
19. solicită Comisiei să țină seama de statele membre cu regiuni ultraperiferice, în special de speciile care au o importanță crucială pentru fiecare dintre aceste regiuni, atunci când

- propune reglementările anuale privind capturile totale admisibile și cotele; evidențiază că orice cadru de gestionare ar trebui să promoveze o mai bună gestionare a cotelor de pescuit între regiunile ultraperiferice și statele lor membre, ținând seama de caracteristicile specifice ale fiecăreia dintre aceste regiuni; subliniază, având în vedere importanța sectorului pescuitului în regiunile ultraperiferice, că este important ca statele membre să furnizeze informații în timp util despre evoluția utilizării cotelor, astfel încât aceste regiuni să informeze permanent sectorul și să își gestioneze mai bine flotele;
20. evidențiază că, pentru a asigura sisteme mai bune de gestionare în comun, este nevoie de norme clare care să faciliteze toate aspectele specifice necesare pentru buna funcționare a gestionării în comun, cum ar fi înființarea de comitete de gestionare în comun, și este nevoie să se accelereze procesele de punere în aplicare a măsurilor, deoarece există îngrijorări că cadrul legislativ din unele regiuni nu este în prezent suficient de clar, ceea ce înseamnă că este necesar un termen lung pentru elaborare și aplicare, dar este nevoie de soluții în termen scurt și mediu;
  21. menționează că absența unor instrumente și dispoziții juridice clare pe termen lung ar putea periclita succesul proiectelor de gestionare în comun a pescuitului, deoarece aceasta necesită procese pe termen mediu și lung și un angajament în ceea ce privește rolul de lider, motiv pentru care sprijinul european pentru acest sistem este esențial;
  22. evidențiază rolul specific al consiliilor consultative în asigurarea implicării părților interesate în procesul decizional al UE; încurajează Comisia să colaboreze în continuare cu consiliile consultative și să asigure feedback adecvat privind recomandările lor; solicită Comisiei să aibă în vedere elaborarea unui raport anual privind modul în care s-a ținut seama de recomandările consiliilor consultative; evidențiază importanța participării tuturor părților interesate la consiliile consultative și importanța contribuției lor la recomandările respective;
  23. subliniază că activitatea consiliilor consultative este importantă în procesul decizional pentru gestionarea pescuitului; invită Comisia și statele membre să extindă participarea la reuniunile consiliilor consultative și să comunice mai bine cu privire la valoarea recomandărilor lor; consideră că rolul consiliilor consultative trebuie dezvoltat în continuare;
  24. observă că pescarii care desfășoară activități de pescuit la scară mică adesea nu dispun de resursele și mijloacele disponibile pescuitului industrial pentru a participa cu succes la procesul legislativ, ceea ce a condus în trecut la inechități semnificative în cadrele de politică naționale în domeniul pescuitului;
  25. invită Comisia și statele membre să promoveze, în limitele normelor aferente FEAMPA, asumarea modelelor de gestionare comună a pescuitului, cu finanțare adecvată pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare;
  26. evidențiază că și organizațiile de producători sunt importante pentru succesul gestionării pescuitului, deoarece au o abordare ascendentă, care pune accentul pe participarea comunității și pe acțiunile la nivel local;
  27. observă că dezvoltarea unui cadru al Uniunii pentru gestionarea în comun este posibilă în temeiul actualei PCP, dar că încă nu a fost elaborat un astfel de cadru;

Gestionarea în comun a pescuitului - includerea sa în revizuirea viitoare a politicii comune în domeniul pescuitului

28. susține ca trebuie să se asigure faptul că gestionarea în comun este inclusă cum se cuvine în viitoarele revizuiți ale PCP, gestionarea în comun fiind definită de FAO ca „un acord de parteneriat în care comunitatea de utilizatori locali ai resurselor (pescari) și guvernul, cu sprijinul și asistența necesare din partea altor părți interesate (proprietari de ambarcațiuni, comercianți de pește, operatori din sectorul prelucrării peștelui și a fructelor de mare, constructori de ambarcațiuni, oameni de afaceri etc.) și a agenților externi (organizații neguvernamentale, instituții academice și de cercetare), împart responsabilitatea și autoritatea pentru gestionarea pescuitului”; atrage atenția că acest lucru trebuie făcut astfel încât să se respecte principiul subsidiarității, având grijă să nu submineze diferitele modele de gestionare în comun deja existente, și să se asigure faptul că toate părțile interesate relevante, cum ar fi pescarii, autoritățile și comunitatea științifică, sunt consultate în mod corespunzător și implicate în procesul decizional;
29. invită statele membre să sprijine dezvoltarea sistemelor de gestionare în comun a pescuitului prin punerea în aplicare imediată a unor cadre naționale și juridice, bazate pe bunele practici observate în alte state membre și cu sprijinul Comisiei;
30. observă că în multe țări din lume, gestionarea pescuitului se bazează în principal pe abordarea descendentă centrată pe stat, axată pe pescuitul industrial sau la scară mare, pe eficiența economică și pe sustenabilitatea mediului; consideră că această abordare nu este întotdeauna potrivită, având în vedere diferențele dintre regiuni și caracteristicile specifice ale segmentelor de flotă, de exemplu în cazul pescuitului la scară mică, care ar avea mult de câștigat din implicarea comunității pescărești în instrumentele de gestionare a pescuitului, și că nu a fost cea mai bună abordare nici în ceea ce privește pescuitul semiindustrial și industrial;
31. subliniază că includerea cercetării științifice în științele sociale marine este esențială pentru ghidarea dezvoltării unor abordări și practici de gestionare a pescuitului mai incluzive și echitabile;
32. accentuează că alegerea instrumentului folosit în gestionarea resurselor piscicole depinde în mare măsură de guverne, deși experiența din întreaga lume arată că diferite forme de parteneriat între guvern, industrie și pescari consolidează gestionarea și aduc zonelor în cauză beneficii legate de mediu, sociale și economice; evidențiază că raportul din 1987 al Comisiei Mondiale pentru Mediu și Dezvoltare intitulat „Viitorul nostru comun”, cunoscut sub numele de Raportul Brundtland, ajungea deja la concluzia că pentru a realiza dezvoltarea durabilă și, prin urmare, și gestionarea sustenabilă a resurselor naturale, comunitățile ar trebui să aibă un acces și o participare mai mari la procesul decizional care afectează resursele comune, inclusiv o responsabilitate mai mare, întotdeauna în cooperare cu administrațiile și organizațiile competente; evidențiază, în această privință, că este important să se aplice principiul subsidiarității pentru a se garanta că deciziile sunt luate la nivelul administrativ corect, asigurându-se astfel implicarea adecvată a părților interesate relevante;
33. reiterează faptul că există deja cazuri de gestionare în comun a pescuitului, multe dintre cele cunoscute având succes; observă că acestea se bazează pe cadre juridice diferite,

atât la nivel local, de exemplu, în Galicia, Catalonia și Andaluzia în Spania, cât și la nivel de stat, de exemplu, în Portugalia, Italia, Franța, Suedia, Croația și Țările de Jos; subliniază că lipsa de experiență și de bune exemple la nivel european împiedică aplicarea acestui sistem în alte regiuni și țări;

34. evidențiază că este necesar să se dezvolte și instrumente transfrontaliere de gestionare în comun pentru anumite regiuni, cu sprijinul și participarea Comisiei; evidențiază, în această privință, exemplul acordului care a fost instituit între Franța, Regatul Unit și Insulele Canalului pentru gestionarea activităților de pescuit din regiune, care, după Brexit, a fost mai centralizată; solicită din nou Consiliului de parteneriat instituit în temeiul Acordului comercial și de cooperare cu Regatul Unit să ia în considerare posibilitatea încheierii unor diferite acorduri de cooperare în apele teritoriilor dependente ale Coroanei Britanice; subliniază, în acest sens, că acordurile anterioare din cadrul tratatului privind Golful Granville ar putea constitui o bază pentru viitoarele adaptări ale normelor de către Consiliul de parteneriat;
35. regretă că părțile interesate nu sunt implicate suficient în gestionarea pescuitului cu țările terțe, indiferent dacă este vorba despre repartizarea cotelor, captura totală admisibilă sau măsuri tehnice; insistă ca Comisia să își accepte rolul de reprezentant al UE în relațiile cu țările terțe pentru a propune modele consolidate de gestionare participativă și gestionare în comun în situații transfrontaliere cu țările terțe;
36. evidențiază că, în ceea ce privește Uniunea Europeană, gestionarea în comun și concepte similare, cum ar fi co-governanța sau gestionarea participativă, sunt menționate în preambulele a diferite instrumente juridice ale UE, dar nu există dispoziții pe deplin dezvoltate cu privire la acest aspect; accentuează că sunt necesare mai multe dezbateri pentru a promova măsurile specifice necesare pentru acest sistem de gestionare a pescuitului, cu scopul de a profita de beneficiile pe care gestionarea în comun le-a oferit deja în diferite regiuni și în diferite cazuri;
37. subliniază că Uniunea Europeană ar putea facilita punerea în aplicare a gestionării în comun; evidențiază că măsurile UE pentru gestionarea în comun ar trebui să se axeze pe facilitarea inițiativelor la nivel local, regional și național și pe schimbul de bune practici;
38. accentuează că succesul gestionării în comun este determinat de existența unor structuri participative și a unui comitet multidisciplinar cu un număr minim de actori implicați care să reprezinte toate părțile interesate de gestionarea unei activități de pescuit și în care să se țină seama de îngrijorările legate de echitate, reprezentare și mediu și să fie incluse comunitățile marginalizate;
39. accentuează că, în lumina exemplelor studiate, gestionarea în comun a pescuitului este mai rezilientă și mai adaptabilă decât multe alte sisteme de gestionare a pescuitului și în multe cazuri a condus la o mai mare coeziune socială, la o mai mare echitate, la îmbunătățirea stocurilor și la o rentabilitate crescută;
40. subliniază că gestionarea în comun permite să se țină seama mai bine de cunoștințele și datele empirice pe care le colectează pescarii din mediul lor și că, în această privință, dezvoltarea științelor participative trebuie să permită transferul acestor date și cunoștințe empirice pentru a contribui la activitatea cercetătorilor; încurajează Comisia să lanseze

licitații pentru a îmbunătăți includerea acestor cunoștințe empirice în activitatea științifică la toate nivelurile;

41. atrage atenția că și la nivel european, gestionarea pescuitului ar trebui să îmbunătățească dialogul dintre Comisie și sectorul pescuitului, de exemplu investind mai mult consiliile consultative pentru a valorifica cât se poate de bine recomandările pe care acestea le oferă la nivel european și pentru ca gestionarea pescuitului să devină mai eficientă;
42. invită Comisia și statele membre, pentru a crea condiții de concurență echitabile în sectorul pescuitului din UE, să asigure un sprijin adecvat pentru toate organizațiile din domeniul pescuitului, în special pentru pescarii la scară mică, organizațiile de producători la scară mică și cooperativele implicate în procese de gestionare în comun;
43. insistă că trebuie pusă pe deplin în aplicare Convenția de la Aarhus privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu; atrage atenția că această convenție creează obligația internațională de a implica populațiile afectate de deciziile care urmează să fie luate în procesul decizional;
44. accentuează că sprijinul pentru flotele costiere și conservarea ecosistemelor costiere se numără printre prioritățile PCP; consideră că este necesar, în această privință, ca gestionarea pescuitului să se facă cât mai aproape posibil de nivelul local; constată că articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, care prevede restricții privind principiul „accesului la ape”, nu mai este suficient pentru a prezerva aceste flote; consideră că gestionarea în comun ar trebui să fie norma pentru gestionarea pescuitului în zonele de coastă;
  - o
  - o o
45. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Potrivit raportului FAO din 2020 intitulat „The state of world fisheries and aquaculture” (Starea pescuitului și acvaculturii în lume)¹, situația resurselor piscicole la nivel mondial ar fi următoarea: stocurile aflate la niveluri sustenabile din punct de vedere biologic au scăzut de la 90 % în 1974 la 65,8 % în 2017, în timp ce ponderea stocurilor piscicole aflate la niveluri nesustenabile din punct de vedere biologic a crescut, mai ales la sfârșitul anilor '70 și '80, de la 10 % în 1974 la 34,2 % în 2017. În 2017, Marea Mediterană și Marea Neagră au avut cel mai mare procent (62,5 %) de stocuri de pește aflate la niveluri nesustenabile, iar în Atlanticul de sud-vest procentul a fost de 53,3 %.

Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), responsabil cu monitorizarea performanței politicii comune în domeniul pescuitului, face referire în ultimul său raport la îmbunătățirea stocurilor piscicole din Atlanticul de Nord și din Marea Mediterană, deși obiectivul de atingere a unei stări bune a stocurilor de pește până în 2020, impus de PCP, nu a fost îndeplinit și numai 40 %, respectiv 17 % din stocurile de pește din zonele menționate nu sunt supraexploatate și se află în parametri biologici sustenabili².

Conform datelor prezentate atât de FAO, cât și de CSTEP, sistemele tradiționale de gestionare a pescuitului puse în practică până în prezent nu au reușit să atingă echilibrul necesar între pescuitul sustenabil și cel profitabil, nici la nivel de ecosistem, nici la nivel socioeconomic.

Pe de altă parte, evoluția societății în toate domeniile și la toate nivelurile sale a dus la un acces mai larg la informații datorită internetului și globalizării, ceea ce afectează și diferitele mijloace de comunicare. În prezent, există tendința de asociere, atât între actori cu același rol, cât și între actori cu roluri diferite, dar complementare, uniți de un scop sau interes comun. Acest lucru implică o cerere de gestionare mai participativă, care să includă atât administrațiile, cât și comunitatea științifică, dar mai ales diferiți actori sociali și, în cazul pescuitului, industria însăși. Acest lucru se reflectă în Cartea albă privind guvernarea Uniunii Europene, unde legitimitatea UE ține de participarea cetățenilor.

Îmbunătățirea gestionării pescuitului depinde în mare măsură de o bună colectare a datelor și de o analiză calificată a acestor informații. Aceste informații sunt esențiale pentru a putea lua decizii în vederea îmbunătățirii gestionării pescuitului și pot fi obținute numai prin implicarea efectivă a sectorului pescuitului, inclusiv în procesul decizional. Așadar, modelele bazate pe gestionare în comun asigură mult mai multe informații, generând un climat de încredere și respect, care permite un proces de luare a deciziilor și de reacții mult mai rapid, ușor și cordial decât modelul de gestionare tradițional.

Gestionarea în comun, ca sistem de gestionare a pescuitului validat la nivel european, dar și la nivel mondial, cu succes în multe cazuri amintite în prezentul document, este avută în vedere în cele mai recente reglementări și documente oficiale publicate de diferitele organe executive

---

¹<https://www.fao.org/3/ca9229en/online/ca9229en.html#fig19>

² Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) – „Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy” (Monitorizarea performanței politicii comune în domeniul pescuitului) (CSTEP-Adhoc-21-01), EUR 28359 EN, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

și de gestionare ale Uniunii Europene, dar fără a beneficia de protecția juridică necesară pentru a putea fi integrată eficient și efectiv în politicile diferitelor state membre.

Raportoarea consideră că pentru ca administrațiile statelor membre să poată adopta modele de co-governanță, este nevoie de un cadru juridic cât mai generic posibil, care să fie flexibil, să unifice criteriile și modelele de dezvoltare și adaptare la particularitățile diferitelor activități de pescuit și regiuni și să permită și să motiveze sectorul pescuitului să ia inițiativa de a pune în aplicare astfel de modele. Este important ca atât industria, cât și administrațiile statelor membre să aibă la dispoziție instrumente legislative, administrative, economice și consultative potrivite.

Raportoarea consideră că este nevoie de legături mai puternice, de comunicare și schimb de cunoștințe consolidate în lumea științifică, privind aspecte atât biologice, cât și socioeconomice, prin implicarea pescarilor și a altor lucrători din sector atât în colectarea datelor, cât și în rezultatele evaluărilor efectuate pe baza acestora, precum și prin implicarea diferitelor administrații care vor putea înțelege mai bine funcționarea activității de pescuit, astfel încât să crească încrederea în rândul părților interesate implicate în gestionarea pescuitului.

Raportoarea îndeamnă Comisia să revizuiască legislația existentă la nivel local și național privind gestionarea în comun, adoptând criteriile comune din diferitele modele care și-au dovedit succesul până în prezent, pentru a stabili cerințe juridice generice și clare, direct aplicabile în statele membre, care să permită înființarea unor comitete de gestionare în comun a pescuitului prin care să se garanteze reprezentarea diferitelor părți interesate implicate în pescuit și în sustenabilitatea ecosistemelor marine în temeiul unor reglementări europene comune pentru toate statele membre.

Raportoarea îndeamnă Comisia să includă gestionarea în comun a pescuitului în finanțarea actualului FEAMPA și a viitoarelor fonduri de sprijinire a pescuitului, cu niveluri maxime de ajutor pentru a stimula folosirea sa și acordând prioritate proiectelor care sunt adoptate pe baza unor modele de participare mai mare de jos în sus, îmbunătățind relația dintre administrații, persoanele care exercită activități de pescuit și societate în ansamblu, reprezentată în diferitele grupuri care fac parte din organele decizionale din cadrul gestionării în comun.

Raportoarea consideră că este esențial ca organele de conducere ale organismelor de gestionare în comun a pescuitului înființate pentru a implementa proiecte de îmbunătățire a gestionării pescuitului să includă cel puțin sectorul pescuitului, administrațiile publice, instituții științifice publice și private și organizații neguvernamentale și ale societății civile înființate pe teritoriile care urmează să fie gestionate.

Raportoarea cere Comisiei să evidențieze în legislația elaborată importanța participării reprezentanților societății civile din fiecare teritoriu în aceste organisme de gestionare, astfel încât deciziile luate să includă aspecte de mediu și de dezvoltare și să fie acceptate și susținute de societate în ansamblu, creând încredere pentru a se evita regresul în gestionarea activităților de pescuit pentru care sunt implementate modele de gestionare în comun.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	28.3.2023
Rezultatul votului final	+: 22 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, João Pimenta Lopes, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Peter van Dalen
Membri supleanți prezenți la votul final	Gabriel Mato, Annalisa Tardino, Stéphanie Yon-Courtin, Theodoros Zagorakis

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

22	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Annalisa Tardino
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Theodoros Zagorakis
Renew	Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Ana Miranda, Caroline Roose

0	-

1	0
The Left	João Pimenta Lopes

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri